

РЕШЕНИЕ

№ 3065

гр. София, 11.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 14.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **2280** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 46 от Закона за чужденците в Република Б (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба вх. № 5826 от 18.03.2010 г. по описа на Административен съд – С. – град, подадена от А. Н. Т., гражданин на Молдова, роден на 29.06.1967 г., със съдебен адрес гр. С., У. К. № 95 срещу Заповед № 3 - 22517 от 28.12.2009 г. за принудително отвеждане до границата на Република Б на чужденец и налагане на забрана за влизане, издадена от ВНД Д. на Столична дирекция на вътрешните работи, връчена на 28.12.2010 г.

Оспорващият сочи, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, тъй като е издадена в нарушение на чл. 67, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ). Счита, че наложената му принудителна административна мярка (ПAM) не следва да бъде изпълнявана. При издаването на заповедта не са спазени разпоредбите на чл. 59, ал. 1 и 2, т. 4 от АПК – липсват мотиви и фактически основания за издаването им. Предвид изложеното моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвана заповед. В хода на съдебното производство, редовно призован не се явява, не се представлява и не взема становище по делото.

Ответникът - Директорът на Столична дирекция на вътрешните работи Полиция” към МВР, редовно призован, несе представлява и не взема становище

по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С предложение рег. №ЯМГ 3668 от 28.12.2009 г. на сектор “Миграция” при С., е предложил на Д. на С. да издаде заповед за принудително отвеждане до границата, забрана за влизане в страната и настаняване в СВДНЧ на чужденеца А. Н. Т.. Предложението е мотивирано с факта, че е установено, че чужденецът е задържан районни управления на С.. В предложението се сочи, че същият пребивава в страната без разрешен срок и че по отношение на него има издадена безсрочна забрана за напускане на Република Б във връзка със следствено дело № 703/97 г. по описа на ОЗ РСС – С., което е пречка спрямо него да бъдат предприети ПАМ по ЗЧРБ. С оглед установяване висящността на наложената забрана да напуска пределите на Република Б, е изпратено запитване до Градския прокурор на С. с номер на ответника № Я МГ 2860/30.09.2009 г. дали наказателното производство спрямо чужденеца е приключило и е получен отговор от заместник районния прокурор на С. № ПД 161/10.12.2009 г., с което са ги уведомили, че е било образуван НОХД № 773/98 г. по описа на СРС 17 състав, което е архивирано с арх. № 1908/08 г. и е унищожено с протокол. В цитираното предложение изрично е посочено, че жалбоподателят не разполага със средства за издръжка в страната и е налице опасност да се укрие с оглед осуетяване на ПАМ спрямо него.

Повод за издаване на посоченото предложение е извършеното задържане на жалбоподателя Т. на 25.09.2009 г. за срок от 24 часа в ОБ РУ – С. на МВР. За което обстоятелство по делото е представена докладна записка, обяснение, Заповед рег. № 1887 от 25.09.2010 г. и Протокол за личен обиск на лице.

Със заповед № 3 – 22517 от 28.12.2009 г. на Д. на Столична дирекция на вътрешните работи на А. Н. Т., гражданин на М, на основание чл. 41, т. 2 и чл. 42з, ал.1 и ал.4 във връзка с чл. 10, ал.1, т. 9 от ЗЧРБ, е наложена ПАМ - принудително отвеждане до границата на Република Б. Като мотиви за издаване на заповедта административният орган подробно е изложил отразената в докладната записка и в предложението фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 АПК преклузивен 14 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед на основанията по чл. 146, т. т. 1 - 5 от АПК, съдът намира, че същата е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му от закона правомощия – чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ и в предписаната от закона форма – чл. 59, ал. 2 от АПК. В заповедите са посочени фактическите основания довели до

налагане на принудителните административни мерки, както и правните основания за налагането им.

Видно от оспорената заповед, за да предприеме по отношение на Т. налагането на ПАМ, административният орган се мотивирал с това, че лицето не разполага със средства за издръжка в страната и е налице опасност да се укрие и че пребивава на територията на страната без разрешен срок. Неоснователни са изложените в жалбата доводи, че след като оспорващият имал подадена молба, с която иска предоставянето на закрила, спрямо него не можели да се наложат принудителни административни мерки, по реда на ЗЧРБ. Съгласно чл. 67, ал. 1 от ЗУБ, принудителните административни мерки “отнемане правото на пребиваване”, “принудително отвеждане до границата”, “експулсиране” и “забрана за влизане в страната” не се привеждат в изпълнение до приключване на производството с влязло в сила решение. Видно от посочената норма, само не се изпълняват посочените ПАМ, но това не означава, че не могат да се издават заповеди за налагането им. Освен това, въпреки дадените от съда указания за разпределяне на доказателствената тежест, по делото от страна на жалбоподателя не се представиха доказателства, че действително е подал пред органите на СДВНЧ молба за предоставяне на закрила. При тези данни, жалбата в тази си част е явно неоснователна и безспорно е налице хипотезата на чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ.

Съдът счита за неоснователни изложените в жалбата доводи, че в заповедта не са посочени основания във връзка с чл. 10 от ЗЧРБ, поради което е налице съществено нарушение на административно производствените правила. Оспорената заповед е издадена на основание чл. 42з, ал. 1 и ал. 4 от ЗЧРБ, които препращат към нормата на чл. 10 от същия закон и именно предпоставките посочени там са послужили като основание за издаването ѝ. При тези данни, жалбата в тази си част е явно неоснователна и безспорно е налице хипотезата на чл. 42з, ал. 1 и 4, във връзка с чл. 10, т. 9, тъй като самият факт на липсата на средства за издръжка в страната е достатъчно основание за налагането на ПАМ. Предвид всичко изложено съдът намира, че обжалваната заповед е издадена в съответствие с условията за законосъобразност и не са налице основания за отмяната ѝ. Оспорването по жалбата срещу заповедта е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 5 от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО срещу Заповед № 3 - 22517 от 28.12.2009 г. за принудително отвеждане до границата на Република Б на чужденец и налагане на забрана за влизане, издадена от ВНД Д. на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на А. Н. Т., гражданин на М, е наложена ПАМ - принудително отвеждане до границата на Република Б.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: